

Wõta ja loe!

№ 1. — 5. aastakäik.

Unenägu.

Maas haigewoodil lamaw haige jutustas teba külastajatele järgmise tähelepanuvääriva unenäo.

Olin nagu kufagil lagendikul. Okastraadiga piiratud aias nägin ma kinniseotult palju kõitfuguseid inimesi, kes waid kätega tegid rahutuid ja abituid liigutusi ning olid kurbade nägudega. Mõned neist olid seotud peenikeste traatidega, mida oli palju nende ümber, teisi pidas finni üks jäme ahel.

Minu saatja olemus ütles mulle: Need jämedad ahelad on jämedad patud, mille küttes paljud inimesed seisawad, kuid need teised on wäikeste pattude traatidega seotud. Aga neil esimesil on siiski kergem wabaks saada, sest kui see üks ahel puruneb on nad priid, teistel, kuigi need traadid on peened, on neid palju: Purustad ühe — jääb veel palju neid järele, seepärast ei saa need nii kergesti wabaks."

Siis ütles saatja mulle: „Tahad saada wabaks ja jooksta!“ Mu soowi peale tegigi ta mind wabaks ja ma jooksin ning tundsin imelist rõõmu ning kergust endas, nagu oleksid olnud mul tiwad.

Kõik unenäod pole küll alati tähtsad, kuid kindel on, et Jumal sageli ka mõnede ebaharilikude nägemuste läbi meie wastu räägib, nagu ülaltoodud juhufelgi. Inimene, kes seda jutustas oli püüdnud elada head elu, ja oli endaga rahul. Oli palunud juba lapsepõlwest saadik ja käinud Jumala sõna juures. Ei olnud enda teada kellelegi pahha teinud. Mis siis veel puudus! Kõige kurbem selle armsa inimese juures oligi see, et tal olid peened niidid, mida ta ise ei tunnudki. Ta oli ometigi wang, kuigi ta seda ei tunnud.

Nii seisawad paljud enesepettuses, mõõdamad endid suurte patustega ja nähes, et neil pole sarnaseid suuri eesimusi elus olnud kui teistel, arwawad kindlasti jõuda eesmärgile, — igawesse ellu. Do, need õnnetud omaõiguse wangid! Oled ehk sinagi üks neist? Walu, et Jssand sind wabastaks, muidu wiib sind su petlik lootus hukka. Ara jää enne rahule, kuni patuse armu oled omanud ja wõid hingata teadmises: ma olen päästetud.

P. S.

Kuhu kuulute teie?

Reegi mees ütles mulle hiljuti, et ta tõsiselt usub, et Jeesus maailma pattude pärast oli surunud.

„Hea“, wastasin minä, „on ta ka teie eest surunud?“

„Seda ei või ma öelda.“

„Miks mitte?“

„Kuidas võin ma teada, et Jeesus ka minu pattude pärast furi?

„Dlete te taemas?“ küsisin ma.

„Ah ei, soovitsin, et ma juba seal oleksin.“

„Dlete te põrgus?“

„Ei, loodetavasti ei ole ma seal ka iialgi.“

„Dlete te ingel, või olete furat?“

„Bole ma kumbki neist.“

„Noh, millisesse ilmaruumi osja siis teie end loete?“

Ta vaatas mulle üks filmapilt selgelt otja ja ütles siis, et ta maailma kuulub.

„Ja,“ vastasin ma, „teil on õigus, sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainufüündinud Poja on annud, et ükski, kes Temasse usub, ei pea hukka saama, vaid et igavene elu temal peab olema“ (Joh. 3:16).

„Suri ta järelikult siis ka teie eest?“

„Nüüd on see mul selge,“ ütles ta pisarfilmil, „Jeesus furi minu eest ja ma võtan Ta vastu, kui oma isikliku Õnnistegija“.

Armud ja rahu omada on Jumala riik.

N. B. oli elumees, kes kõik patud läbi tegi, mis teha võimatuks. 44 aastastelt juhtus aga, et ükskord õhtul kaardilauas istudes tugev haiguse hoog teda tabas. Ta hüüdis: „Randke mind ülesse minu woodi, ma juren!“ Woodis ajas ta ennaft istukile ja ütles: „Mis oli minu elu? Mis kasi oli mul, et 44 aastat oma kurja südamega järel käisin? Lühike aja pärast lähen siit ära põrgu, kus on siis kõik, mille pärast ma ennaft ära västasin ja oma hinge ära müüsin?“ Jumalal oli hea meel, lasta raske katsumise järele teda tema pattude koorma all kokku langeda ja tema südamesse kui häbitatud patusele oma armu walgust ilmutada. Usus wõttis ta vastu Jeesuse ja leidis temas õigust ja rahu. Nüüd kuulutas ta emangeeliumi farnase püha tõsidusega, et mitmed tema endised sõbrad said Isandale wõidetud, kuna paljud teised teda kibeda wihaga jälgisid ja teda salalikuks tunnistasid. Ühel päewal, kui ta walmis oli koosolekule minemas et Jumala sõnumeid kuulutada, anti talle üks kiri ja öeldi: „Palun enne kõnet läbi lugeda! Kirjas olid nii mitmed patud ülesloetud, milles N. B. endisel ajal oli elanud. Kiri lõppes sõnadega: „Kuidas julgete teie farnast süüdistust õigeks wõetuna kui Jumala paluja ja usklik inimeste ees ülesse astuda ja rahwale kuulutada, kuna teie ise suur patune olete.“ See Jumala fulane pani kirja tasku ja algas peale laulu ja palwe oma koosolekut, ette lugedes kirja sisu selle suure rahwa hulga ees. Siis ütles ta juurde: „Kõik, mis siin öeldud, on õigus ja täiuslik plit sellest, kes ma enimalt olin.“ Kui imelik on see arm, kes mind farnasest furmaft,

käsu üleastumisest ja patust ülesse on äratanud, mis mulle igaweie elu andis ja selle kinkis, et ma täna õhtu teie ees seijan, kui üks nõu täis halastust, kui üks inimene, kes teab, et kõik tema patud ohwri talle were läbi pestud on! See on Lunastaja armastus, millest mul rääkida on kõigile, kes Jumalaga meel pole lepitatud. Selle armastuse pärast, palun ma igauhte meel täna õhtu Jeesuse juurde tulla, et Isjand patust wabastaks ja teda parandaks.

Minult kolm sammua taewasse.

Keegi õpetlane teoloogia alalt tegi kord pilkawa küsimuse ühele usklikule jaanud talumehel: „Noh, ütlege, kas te teate, mitme sammuga te taewasse jõuate, kuna te ifta end taewateekäijaks nimetate?“ — „Minult kolme sammuga,“ — wastas talumees sügawmõtteliselt, ning tal tuli meele see kirjakohd: „Mina kiidan sind, Jsa, taewa ja maa Isjand, et sina seda tarkade ja mõistlikkude eest oled ära peitnud ja oled seda wäetimatele teada annud. Tõesti, Jsa, see on nõnda sinu meelepärast olnud.“ Matt. 11: 25, 26. „Minult kolme sammuga! Kuidas te seda armate?“ — — „Do, see on üksna lihtne. Eimene samm — astu enesest wälja, s. o. sure iseenesele. Teine samm — astu Kristusse. Kolmas samm — mine taewasse.“

Kristus Jeesus ütles: „Mina olen üks.“ Joh. 10: 9. Ja meel ütles Ta: „Tulge minu juure“ — Matt. 11: 28. Seepärast pead sa iseenesele surema ja asuma elama Kristuse sisse.

Rewolwer ja pasunafoor.

Ulatades rewolwri Päästearmee ohwitserile, kes kõneles temaga palwepingi juures, ütles keegi mees:

„Mõtlesin täna õhtul tappa oma naist ja iseend, kuid teie pasunafoori mäng wedas mind koosolekule, ja siin ma olen. Kas tahab anda Jumal mulle andeks?“

Ta oli mõni hetk waitjesse palwesse wajunud, siis ta hüppas üles ja hüüatas: „Halleluuja! See on tehtud! Jumal on päästnud mind!“ ja tormas wälja, enne kui keegi sai teda takistada. Poole tunni pärast tuli ta tagasi, talutades käefõrwal oma nutwat naist, ja nad põlwitafid ühiselt kahetsuspingi ääre.

Mees ja naine olid lahkunud üksteisest kuue kuu eest mehe joomise pärast. Ta oli reisinud sada miili, „et selgitada asjad,“ kuidas ta ise ütles, ja oli juft teel naist juure, kui pasunafoor tõmbas ta tähelepanu enda poole.

Kui palju on sarnaseid purustatnd abielusid ja perekondi tänapäew, mida põhjustanud alkohol, fireb, omameel ja maailmawaim. Kui palju haawu kannawad inimesed oma südameis, kui palju nutjaid filmi ja õnnetuid lapsi! Miks? See on elu tagajärg, mida elatakse Jumalata. Kõik wõetakse ette Temata, seepärast see ei wõigi õnnestuda. Ja ometi on üks, kes weel wõib ülestõsta kõige hullemast olukorrast inimlast, üks,

kes parandab haavad ja seob uuesti kofku inimlapsed armastuse sidemete-
tega. See on Jeesus. Ta annab andeks ja uuendab kogu elu. Mil-
line õnnistus!

Saulud.

Wiisil: Armas Jeesus armastaja. P. 264.

Sinu nimel, armas Jeesus, Seda tundi algame. Tule, nii kui
õelnud oled, Jse meie keskele; Oma Bõha Waimu läbi Meie südant
põhitse! Et find waimus ja ka tões Kummardada wõiksime.

Koor: Wägede Jehowa Jumal, Sinu ees kõit seisame,
Anna oma nime pärast, Mis ju käest nüüd palume!

Armastuses kofku tõida Meeled ja ka südamed, Et kui ühe ihu
liikmed Oletime ühendub; Ühendus meil annab jõudu Kõrбетee
peal tõndides Kurja wõita, head teha Sinu Bõha Waimu wões.

Wiisil: Jeesus tule minule. P. 59.

Jssand, kanna oma last Mita teda wägewast, Kõigis elu wõit-
lustes, Minu aimus abimees.

Koor: Kanna, kanna, Kanna mind ju rüppe sees, Kui
kõit kõigub minu ees, Ole sa mu abimees.

Sa, mu kindel warjupaik, Hoiad mind kui kilp ja mõõk, Sinu
armu hõlma all Julge on ju nõder tall.

Wiisil: Wõitle hästi, kui find Jumal. P. 65.

On sul ruumi Jeesusele Kes su eest on surma läind? Koptub
ja tahab fiske, Oled talle lahti teind?

Koor: Ruumi aukuningale Eneses nüüd walmista, Temale
tee süda lahti, Palu fiske astuda.

On sul aega Jeesusele, Kui ta arm fiin kutsub find? Täna
Tema häält weel kuuled, Homme on ehk hiljaks jäänd.

Anna ruumi, anna aega Täna oma Jeesusel! Pea lähed süda
kõwaks, Pea waitib armu hääl.

Wiisil: See aeg on tõest' utse ees. P. 208.

Kui kaua lased kutsuda, Hing kui weel elu saada? Kas tahad
taewast põrguga, Siis meele wahetada? Mõts Jeesusest ei hooli sa,
Kes find on ostnud werega? Ta juure rutta täna!

Kui kaua lased kutsuda Ja uinud patu süles? Pea surma õõ
saab tulema; Nüüd ärka, ärka üles! Mõts liha rahus laistled sa,
Kui Jumal kutsub armuga, Seal walges taewa saalis?

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind 2 senti;
10 tütti — 15 senti. Jmub 1Xkuus. Matkab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale
60 f. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heaks, tellimisi ja
kaastõid saata toimetaja aadressil. P. Sink. — Põiteje 5—7, Tallinn. Tel. 446—22.

Jmub 18. septembril 1935.

„Kõltwaja“ — R. Kaups — trükk, Keilas 1935.

